

POROZUMIENIE MADRYCKIE O MIĘDZYNARODOWEJ REJESTRACJI ZNAKÓW
z dnia 14 kwietnia 1891 r.

zrewidowane w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w
Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Nicei dnia 15 czerwca
1957 r. i w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. oraz zmienione dnia 2 października 1979 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 kwietnia 1891 r. zostało sporządzone Porozumienie madryckie o międzynarodowej
rejestracji znaków, zrewidowane w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2
czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Nicei
dnia 15 czerwca 1957 r. i w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. oraz zmienione dnia 2
października 1979 r., w następującym brzmieniu:

Przekład

Porozumienie madryckie o międzynarodowej rejestracji znaków

z dnia 14 kwietnia 1891 r.,

zrewidowane w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w
Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Nicei dnia 15 czerwca
1957 r. i w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. oraz zmienione dnia 2 października 1979 r.

Artykuł 1.

**Utworzenie Związku Szczególnego - Zgłaszanie znaków w Biurze Międzynarodowym -
Określenie państwa pochodzenia**

1. Państwa, do których stosuje się niniejsze porozumienie, tworzą Związek Szczególny do spraw
międzynarodowej rejestracji znaków.
2. Osoby fizyczne i prawne każdego z Umawiających się Państw będą mogły uzyskać we
wszystkich pozostałych państwach będących stronami niniejszego porozumienia ochronę swych
znaków, stosowanych do towarów i usług, a zarejestrowanych w państwie pochodzenia przez
zgłoszenie tych znaków w Międzynarodowym Biurze Własności Intelektualnej (zwanym dalej
„*Biurem Międzynarodowym*”), o którym mowa w Konwencji o ustanowieniu Światowej
Organizacji Własności Intelektualnej (zwanej dalej „*Organizacją*”), dokonane za
pośrednictwem organu państwa pochodzenia.
3. Za państwo pochodzenia będzie uważane państwo Związku Szczególnego, w którym
zgłaszający posiada rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe; jeżeli
nie posiada on takiego przedsiębiorstwa w państwie Związku Szczególnego, to państwem
pochodzenia jest państwo, w którym ma on miejsce zamieszkania; jeżeli nie ma on miejsca
zamieszkania w państwie Związku Szczególnego, to państwo jego obywatelstwa, jeśli jest on
osobą pochodzącą z państwa Związku Szczególnego.

Artykuł 2.

**Odesłanie do art. 3 Konwencji paryskiej (zrównanie pewnych kategorii osób z osobami
fizycznymi i prawnymi pochodzącymi z państw Związku Szczególnego)**

Z osobami fizycznymi i prawnymi pochodzącymi z Umawiających się Państw są zrównane
osoby fizyczne i prawne z państw, które nie przystąpiły do niniejszego porozumienia, a które na
terytorium Związku Szczególnego utworzonego tym porozumieniem spełniają warunki ustalone
w artykule 3 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.

Artykuł 3.

Treść podania o rejestrację międzynarodową

1. Każde podanie o rejestrację międzynarodową powinno być przedłożone na formularzu
określonym w regulaminie wykonawczym; organ państwa pochodzenia znaku poświadcza, że

dane zawarte w tym podaniu odpowiadają danym rejestru krajowego, oraz wymienia daty i numery zgłoszenia i rejestracji znaku w państwie pochodzenia, jak również datę podania o rejestrację międzynarodową.

2. Zgłaszający powinien podać, dla jakich towarów lub usług zastrzega on ochronę znaku, oraz w miarę możliwości odpowiednią klasę lub klasy według klasyfikacji ustalonej w Porozumieniu nicejskim w sprawie międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków. Jeżeli zgłaszający nie podaje tych danych, Biuro Międzynarodowe zaklasyfikuje towary lub usługi do odpowiednich klas wspomnianej klasyfikacji. Klasyfikacja podana przez zgłaszającego będzie podlegała kontroli Biura Międzynarodowego, które dokona jej w porozumieniu z organem krajowym. W razie braku zgody między organem krajowym a Biurem Międzynarodowym, decydująca jest opinia Biura.

3. Jeżeli zgłaszający zastrzega kolor jako element odróżniający swego znaku, będzie on obowiązany:

1) oświadczyć to i załączyć do swego podania wzmiankę wskazującą zastrzegany kolor lub zestawienie kolorów;

2) załączyć do swego podania egzemplarze wspomnianego znaku w kolorze, które zostaną dołączone do notyfikacji dokonywanych przez Biuro Międzynarodowe. Liczbę tych egzemplarzy ustali regulamin wykonawczy.

4. Biuro Międzynarodowe niezwłocznie zarejestruje znaki zgłoszone zgodnie z art. 1. Rejestracja otrzyma datę podania o rejestrację międzynarodową w państwie pochodzenia, jeśli podanie wpłynie do Biura Międzynarodowego w terminie dwóch miesięcy od tej daty. Jeżeli Biuro Międzynarodowe nie otrzyma podania w tym terminie, to wpisze je z datą, z jaką je otrzymało. Biuro Międzynarodowe bezzwłocznie notyfikuje tę rejestrację zainteresowanym organom krajowym. Zarejestrowane znaki będą ogłaszane w czasopiśmie, wydawanym przez Biuro Międzynarodowe, przez wymienienie danych zawartych w podaniu o rejestrację. W wypadku znaków zawierających element obrazowy lub szczególną formę graficzną regulamin wykonawczy ustali, czy zgłaszający powinien dostarczyć kliszę.

5. W celu podania zarejestrowanych znaków do powszechnej wiadomości w Umawiających się Państwach każdy organ krajowy otrzyma od Biura Międzynarodowego pewną liczbę egzemplarzy bezpłatnych i pewną liczbę egzemplarzy po niższej cenie wspomnianej publikacji, proporcjonalnie do liczby jednostek wymienionych w artykule 16. 4(a) Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, na warunkach ustalonych w regulaminie wykonawczym. Takie podanie do wiadomości będzie uważane we wszystkich Umawiających się Państwach za całkowicie wystarczające i nie będzie można wymagać od zgłaszającego żadnego innego ogłoszenia.

Artykuł 3bis.

„Ograniczenie terytorialne”

1. Każde Umawiające się Państwo może w każdym czasie notyfikować pisemnie Dyrektorowi Generalnemu Organizacji (zwanemu dalej „*Dyrektorem Generalnym*”), że ochrona wynikająca z rejestracji międzynarodowej rozciąga się na to państwo tylko wówczas, gdy uprawniony do znaku żąda tego wyraźnie.

2. Notyfikacja ta stanie się skuteczna dopiero z upływem sześciu miesięcy od daty zawiadomienia o niej przez Dyrektora Generalnego pozostałych Umawiających się Państw.

Artykuł 3ter.

Wniosek „o rozszerzenie terytorialne”

1. Wniosek o rozszerzenie ochrony wynikającej z rejestracji międzynarodowej na państwo, które skorzystało z uprawnienia określonego w art. 3bis, powinien być przedmiotem szczególnej wzmianki w podaniu wymienionym w art. 3 ust. 1.

2. Wniosek o rozszerzenie terytorialne, sporządzony po rejestracji międzynarodowej, powinien być złożony za pośrednictwem organu państwa pochodzenia na formularzu określonym w regulaminie wykonawczym. Zostanie on niezwłocznie zarejestrowany przez Biuro Międzynarodowe, które notyfikuje go bezzwłocznie zainteresowanemu organowi lub organom. Zostanie on ogłoszony w czasopiśmie wydawanym przez Biuro Międzynarodowe. To rozszerzenie terytorialne stanie się skuteczne z datą, z którą zostanie wpisane do rejestru międzynarodowego; przestanie ono być ważne z wygaśnięciem międzynarodowej rejestracji znaku, którego dotyczy.

Artykuł 4.

Skutki rejestracji międzynarodowej

1. Począwszy od rejestracji dokonanej w ten sposób w Biurze Międzynarodowym według postanowień art. 3 i 3ter, ochrona znaku w każdym z zainteresowanych Umawiających się Państw będzie taka sama, jak gdyby znak ten został tam bezpośrednio zgłoszony. Klasyfikacja towarów lub usług przewidziana w art. 3 nie wiąże Umawiających się Państw przy ocenie zakresu ochrony znaku.
2. Każdy znak, który był przedmiotem rejestracji międzynarodowej, będzie korzystał z prawa pierwszeństwa ustalonego w art. 4 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, bez potrzeby dopełnienia formalności przewidzianych w lit. D tego artykułu.

Artykuł 4bis.

Zastąpienie uprzednich rejestracji krajowych przez rejestrację międzynarodową

1. Jeżeli znak, zgłoszony już w jednym lub więcej Umawiających się Państw, został później zarejestrowany przez Biuro Międzynarodowe na rzecz tego samego uprawnionego lub jego następcy prawnego, rejestracja międzynarodowa będzie uważana za zastępującą uprzednie rejestracje krajowe, bez naruszenia praw uzyskanych w wyniku tych rejestracji.
2. Organ krajowy jest obowiązany, na wniosek, odnotować rejestrację międzynarodową w swoich rejestrach.

Artykuł 5.

Odmowa ze strony organów krajowych

1. W państwach, w których ustawodawstwo do tego upoważnia, organy, którym Biuro Międzynarodowe notyfikuje rejestrację znaku lub wniosek o rozszerzenie ochrony, złożony na podstawie art. 3ter, będą uprawnione oświadczać, że temu znakowi nie może być udzielona ochrona na ich terytorium. Taka odmowa jest dopuszczalna tylko w warunkach, które na mocy Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej stosowałyby się do znaku zgłoszonego do rejestracji krajowej. Jednakże nie będzie można odmówić ochrony, nawet częściowo, z tego tylko powodu, że ustawodawstwo krajowe zezwalałoby na rejestrację tylko w ograniczonej liczbie klas lub dla ograniczonej liczby towarów lub usług.
2. Organy, które będą chciały skorzystać z tego uprawnienia, powinny notyfikować Biuru Międzynarodowemu swoją odmowę ze wskazaniem wszystkich powodów w terminie przewidzianym w ich prawie krajowym, a najpóźniej przed końcem jednego roku liczonego od międzynarodowej rejestracji znaku lub od wniosku o rozszerzenie ochrony sporządzonego na podstawie art. 3ter.
3. Biuro Międzynarodowe przekaze bezzwłocznie organowi państwa pochodzenia i uprawnionemu do znaku lub jego pełnomocnikowi, jeżeli został on wskazany Biuru przez ten organ, po jednym egzemplarzu notyfikowanego w ten sposób oświadczenia o odmowie. Zainteresowanemu będą przysługiwały te same środki odwoławcze, jak gdyby zgłosił on znak bezpośrednio w państwie, w którym odmówiono ochrony.
4. Powody odmowy ochrony znaku Biuro Międzynarodowe powinno podać do wiadomości zainteresowanych, którzy o to do niego wystąpią.

5. Organy, które we wskazanym wyżej nieprzekraczalnym terminie jednego roku nie poinformują Biura Międzynarodowego w odniesieniu do danej rejestracji znaku lub wniosku o rozszerzenie ochrony o tymczasowej lub ostatecznej odmowie udzielenia ochrony, utracą w odniesieniu do danego znaku uprawnienie przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.

6. Niedopuszczalne będzie unieważnienie znaku międzynarodowego dokonane przez właściwe organy bez umożliwienia uprawnionemu do znaku dochodzenia swoich praw we właściwym czasie. Unieważnienie to będzie notyfikowane Biuru Międzynarodowemu.

Artykuł 5bis.

Dokumenty uzasadniające legalność używania niektórych elementów znaku

Dokumenty uzasadniające legalność używania niektórych elementów zawartych w znakach, takich jak herby, tarcze herbowe, portrety, odznaki honorowe, tytuły, nazwy handlowe lub nazwiska osób, inne niż nazwisko zgłaszającego, albo inne analogiczne napisy, które mogłyby być zastrzegane przez organy Umawiających się Państw, będą zwolnione od wszelkiej legalizacji oraz od wszelkiego poświadczenia, innego niż poświadczenie państwa pochodzenia.

Artykuł 5ter.

Kopia wpisów znajdujących się w rejestrze międzynarodowym - Poszukiwanie wcześniejszych rejestracji - Wyciągi z rejestru międzynarodowego

1. Każdej osobie, która o to wystąpi, Biuro Międzynarodowe wyda, za uiszczeniem taksy ustalonej w regulaminie wykonawczym, kopię wpisów dokonanych w rejestrze odnośnie do określonego znaku.

2. Biuro Międzynarodowe będzie również mogło za wynagrodzeniem podjąć się poszukiwań wcześniejszych rejestracji znaków międzynarodowych.

3. Wyciągi z rejestru międzynarodowego, żądane w celu przedłożenia w jednym z Umawiających się Państw, będą zwolnione od wszelkiej legalizacji.

Artykuł 6.

Okres ważności rejestracji międzynarodowej - Niezależność rejestracji międzynarodowej - Ustanie ochrony w państwie pochodzenia

1. Rejestracji znaku w Biurze Międzynarodowym dokonuje się na dwadzieścia lat, z możliwością przedłużenia na warunkach ustalonych w art. 7.

2. Z upływem terminu pięciu lat od rejestracji międzynarodowej rejestracja ta staje się niezależna od znaku krajowego zarejestrowanego uprzednio w państwie pochodzenia, z zastrzeżeniem poniższych postanowień.

3. Ochrona wynikająca z rejestracji międzynarodowej, bez względu na to, czy rejestracja była, czy też nie była przedmiotem przeniesienia własności, staje się nieskuteczna w całości lub w części, jeżeli w okresie pięciu lat od daty rejestracji międzynarodowej znak krajowy zarejestrowany uprzednio w państwie pochodzenia według art. 1 nie będzie już korzystał w całości lub w części z ochrony prawnej w tym państwie. To samo dotyczy sytuacji, gdy ta ochrona prawna ustanie później wskutek postępowania wszczętego przed upływem terminu pięciu lat.

4. W wypadku dobrowolnego lub dokonanego z urzędu wykreślenia znaku organ państwa pochodzenia wystąpi o wykreślenie znaku do Biura Międzynarodowego, które przystąpi do tej czynności. W wypadku postępowania sądowego wspomniany organ przekaże Biuru Międzynarodowemu, z urzędu lub na wniosek powoda, kopię wytoczonego powództwa lub innego dokumentu uzasadniającego wszczęcie postępowania oraz wyroku końcowego. Biuro dokona o tym wzmianki w rejestrze międzynarodowym.

Artykuł 7.

Przedłużenie rejestracji międzynarodowej

1. Rejestrację będzie można zawsze przedłużyć na okres dwudziestu lat od upływu okresu poprzedniego przez zwykle uiszczenie opłaty podstawowej oraz, stosownie do potrzeb, opłat dodatkowych i uzupełniających, przewidzianych w art. 8 ust. 2.
2. Przedłużenie nie może zawierać żadnej zmiany w stosunku do poprzedniej rejestracji w jej ostatnim stanie.
3. Pierwsze przedłużenie, dokonane zgodnie z postanowieniami Aktu nicejskiego z 15 czerwca 1957 r. lub aktu niniejszego, powinno zawierać wskazanie klas klasyfikacji międzynarodowej, do których odnosi się rejestracja.
4. Sześć miesięcy przed upływem okresu ochrony Biuro Międzynarodowe przypomni właścicielowi znaku i jego pełnomocnikowi dokładną datę upływu tego okresu w drodze przesłania nieoficjalnego zawiadomienia.
5. Za dopłatą ustaloną w regulaminie wykonawczym będzie przyznany termin dodatkowy sześciomiesięczny dla przedłużenia rejestracji międzynarodowej.

Artykuł 8.

Taksa krajowa - Opłata międzynarodowa - Podział nadwyżek dochodów, opłat dodatkowych i opłat uzupełniających

1. Organ państwa pochodzenia będzie miał prawo do ustalenia według swego uznania i pobierania na swoją rzecz taksy krajowej, której będzie żądał od uprawnionego do znaku, ubiegającego się o rejestrację międzynarodową lub jej przedłużenie.
2. Rejestracja znaku w Biurze Międzynarodowym będzie podlegać uprzedniemu uiszczeniu opłaty międzynarodowej, obejmującej:
 - a) opłatę podstawową,
 - b) opłatę dodatkową za każdą klasę klasyfikacji międzynarodowej powyżej trzeciej, do której będą zaliczone towary lub usługi, jakich dotyczy znak,
 - c) opłatę uzupełniającą za każdy wniosek o rozszerzenie ochrony zgodnie z artykułem 3ter.
3. Jednak opłatę dodatkową, oznaczoną w ustępie 2 lit. b), będzie można uiścić bez zmiany daty rejestracji, w terminie ustalonym w regulaminie wykonawczym, jeżeli liczba klas towarów lub usług została ustalona lub zakwestionowana przez Biuro Międzynarodowe. Jeżeli z upływem wspomnianego terminu nie zostanie uiszczona opłata dodatkowa lub jeżeli zgłaszający nie zmniejszy w koniecznym rozmiarze wykazu towarów lub usług, podanie o rejestrację międzynarodową będzie uważane za zaniechane.
4. Roczny dochód z różnych wpływów pochodzących z rejestracji międzynarodowej, z wyjątkiem wpływów przewidzianych w punktach b) i c) ustępu 2, staraniem Biura Międzynarodowego zostanie podzielony w równych częściach między państwa będące stronami niniejszego aktu, po potrąceniu kosztów i wydatków spowodowanych wykonywaniem wspomnianemu aktu. Jeżeli w chwili wejścia w życie niniejszego aktu jakieś państwo jeszcze go nie ratyfikowało lub do niego nie przystąpiło, będzie miało ono prawo, aż do daty, z którą jego ratyfikacja lub jego przystąpienie nabierze mocy prawnej, do podziału nadwyżki dochodów, obliczonej na podstawie wcześniejszego aktu, mającego zastosowanie do tego państwa.
5. Sumy pochodzące z opłat dodatkowych, o których mowa w ust. 2 lit. b), zostaną podzielone z upływem każdego roku między państwa - strony niniejszego aktu lub Aktu nicejskiego z 15 czerwca 1957 r., proporcjonalnie do liczby znaków, dla których ubiegano się o ochronę w każdym z nich w ciągu poprzedniego roku, przy czym liczba ta będzie zwiększona odnośnie do państw dokonujących uprzedniego badania o współczynnik, który zostanie określony w regulaminie wykonawczym. Jeżeli w chwili wejścia w życie niniejszego aktu jakieś państwo jeszcze go nie ratyfikowało lub do niego nie przystąpiło, będzie miało ono prawo, aż do daty, z którą jego ratyfikacja lub przystąpienie nabierze mocy prawnej, do podziału sum obliczonych na podstawie Aktu nicejskiego.
6. Sumy pochodzące z opłat uzupełniających, o których mowa w ust. 2 lit. c), zostaną podzielone według zasad ust. 5 między państwa, które skorzystały z uprawnienia przewidzianego w art.

3bis. Jeżeli w chwili wejścia w życie niniejszego aktu jakieś państwo jeszcze go nie ratyfikowało lub do niego nie przystąpiło, będzie miało ono prawo aż do daty, z którą jego ratyfikacja lub jego przystąpienie nabierze mocy prawnej, do podziału sum obliczonych na podstawie Aktu nicejskiego.

Artykuł 8bis.

Zrzeczenie się ochrony w jednym lub kilku państwach

Uprawniony z rejestracji międzynarodowej może zawsze zrzec się ochrony w jednym lub kilku Umawiających się Państwach przez oświadczenie przekazane do organu swego państwa celem podania go do wiadomości Biura Międzynarodowego, notyfikującego je państwom, których to zrzeczenie dotyczy. Nie podlega ono żadnej opłacie.

Artykuł 9.

Zmiany dokonywane w rejestrach krajowych dotyczące również rejestracji międzynarodowej - Ograniczenie wykazu towarów i usług wymienionych w rejestracji międzynarodowej - Dodanie do wykazu nowego towaru lub usługi - Zastąpienie towaru lub usługi z wykazu przez inny towar lub usługę.

1. Organ państwa uprawnionego z rejestracji międzynarodowej notyfikuje również Biuru Międzynarodowemu unieważnienia, wykreślenia, zrzeczenia, przeniesienia i inne zmiany dokonywane we wpisie znaku w rejestrze krajowym, jeżeli zmiany te dotyczą również rejestracji międzynarodowej.
2. Biuro wpisze te zmiany do rejestru międzynarodowego, notyfikuje je następnie organom Umawiających się Państw i ogłosi je w swoim czasopiśmie.
3. Taką samą procedurę zastosuje się, gdy uprawniony z rejestracji międzynarodowej zażąda ograniczenia wykazu towarów lub usług, których dotyczy ta rejestracja.
4. Czynności te mogą podlegać taksie, która zostanie ustalona w regulaminie wykonawczym.
5. Późniejsze dodanie do wykazu nowego towaru lub usługi może nastąpić tylko przez nowe zgłoszenie, dokonane zgodnie z art. 3.
6. Za dodanie uważa się również zastąpienie towaru lub usługi przez inny towar lub usługę.

Artykuł 9bis.

Przeniesienie znaku międzynarodowego powodujące zmianę państwa uprawnionego

1. Jeżeli znak wpisany do rejestru międzynarodowego zostanie przeniesiony na osobę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie, innym niż państwo uprawnionego z rejestracji międzynarodowej, przeniesienie będzie notyfikowane Biuru Międzynarodowemu przez organ tego państwa. Biuro Międzynarodowe zarejestruje przeniesienie, notyfikuje je innym organom Umawiających się Państw i ogłosi w swoim czasopiśmie. Jeżeli przeniesienie zostało dokonane przed upływem terminu pięciu lat od międzynarodowej rejestracji, Biuro Międzynarodowe wystąpi o zgodę do organu państwa nowego uprawnionego oraz ogłosi w razie możliwości datę i numer rejestracji znaku w państwie nowego uprawnionego.
2. Nie będzie zarejestrowane jakiegokolwiek przeniesienie znaku wpisanego do rejestru międzynarodowego, dokonane na rzecz osoby nie dopuszczonej do ubiegania się o międzynarodową rejestrację znaku.
3. Jeżeli przeniesienie nie będzie mogło zostać wpisane do rejestru międzynarodowego wskutek braku zgody państwa nowego uprawnionego bądź dlatego, że zostało dokonane na rzecz osoby nie dopuszczonej do ubiegania się o rejestrację międzynarodową, organ państwa dawnego uprawnionego będzie miał prawo żądać od Biura Międzynarodowego wykreślenia znaku z rejestru międzynarodowego.

Artykuł 9ter.

Zbycie znaku międzynarodowego tylko dla części zarejestrowanych towarów lub usług albo tylko dla niektórych Umawiających się Państw - Odesłanie do art. 6quater Konwencji paryskiej (przeniesienie znaku)

1. Jeżeli Biuru Międzynarodowemu zostało notyfikowane zbycie znaku międzynarodowego tylko dla części zarejestrowanych towarów lub usług, Biuro wpisze je do swego rejestru. Każde z Umawiających się Państw będzie miało prawo nie uznać ważności tego zbycia, jeżeli towary lub usługi zawarte w zbywanej w ten sposób części są tego samego rodzaju co towary lub usługi, dla których znak pozostaje zarejestrowany na rzecz zbywcy.
2. Biuro Międzynarodowe wpisze także zbycie znaku międzynarodowego tylko w odniesieniu do jednego lub kilku Umawiających się Państw.
3. Jeżeli w poprzednich wypadkach następuje zmiana państwa uprawnionego, to organ właściwy dla nowego uprawnionego powinien, jeśli znak międzynarodowy został przeniesiony przed upływem terminu pięciu lat od rejestracji międzynarodowej, udzielić wymaganej zgody stosownie do art. 9bis.
4. Postanowienia ustępów poprzedzających stosuje się tylko z zastrzeżeniem art. 6quater Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.

Artykuł 9quater.

Organ wspólny dla kilku Umawiających się Państw - Kilka Umawiających się Państw występuje o traktowanie ich jak jednego państwa

1. Jeżeli kilka państw Związku Szczególnego uzgodni dokonanie ujednoczenia swoich praw krajowych w zakresie znaków, mogą one notyfikować Dyrektorowi Generalnemu:
 - a) że wspólny organ zastąpi organy krajowe każdego z nich oraz
 - b) że całość ich poszczególnych terytoriów powinna być uważana za jedno państwo przy stosowaniu całości lub części postanowień poprzedzających niniejszy artykuł.
2. Notyfikacja ta stanie się skuteczna dopiero po sześciu miesiącach od daty podania jej przez Dyrektora Generalnego do wiadomości pozostałych Umawiających się Państw.

Artykuł 10.

Zgromadzenie Związku Szczególnego

1.
 - a) Organem Związku jest Zgromadzenie, w skład którego wchodzi państwa, które ratyfikowały niniejszy akt lub do niego przystąpiły.
 - b) Rząd każdego państwa jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i eksperci.
 - c) Wydatki każdej delegacji ponosi rząd, który ją wyznaczył, z wyjątkiem kosztów podróży i diet pobytowych jednego delegata każdego państwa członkowskiego, którymi jest obciążony Związek Szczególny.
2.
 - a) Zgromadzenie:
 - i) rozpatruje wszystkie sprawy dotyczące utrzymania i rozwoju Związku Szczególnego oraz stosowania niniejszego porozumienia,
 - ii) udziela Biuru Międzynarodowemu wytycznych dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych, z należytym uwzględnieniem uwag zgłoszonych przez państwa Związku Szczególnego, które nie ratyfikowały niniejszego aktu lub do niego nie przystąpiły,
 - iii) zmienia regulamin wykonawczy oraz ustala wysokość opłat wymienionych w art. 8.2 i innych opłat dotyczących rejestracji międzynarodowej,
 - iv) bada i zatwierdza sprawozdania i działalność Dyrektora Generalnego, dotyczące Związku Szczególnego, oraz udziela mu wszelkich potrzebnych wytycznych w sprawach z zakresu właściwości Związku Szczególnego,

- v) ustala program, uchwała dwuletni budżet Związku Szczególnego oraz zatwierdza zamknięcie jego rachunków,
 - vi) uchwała regulamin finansowy Związku Szczególnego,
 - vii) tworzy komitety ekspertów i grupy robocze, jakie uzna za potrzebne dla realizacji celów Związku Szczególnego,
 - viii) decyduje, które państwa nie będące członkami Związku Szczególnego oraz które organizacje międzyrządowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe mogą być dopuszczone do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów,
 - ix) uchwała zmiany artykułów od 10 do 13,
 - x) podejmuje wszelką inną stosowną działalność dla osiągnięcia celów Związku Szczególnego,
 - xi) wykonuje wszelkie inne zadania wynikające z niniejszego porozumienia.
- b) W sprawach, którymi zainteresowane są również inne związki administrowane przez Organizację, Zgromadzenie podejmuje uchwały po zaznajomieniu się z opinią Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

3.

- a) Każde państwo - Członek Zgromadzenia rozporządza jednym głosem.
- b) Połowa państw - Członków Zgromadzenia stanowi quorum.
- c) Niezależnie od postanowień punktu b) Zgromadzenie może podejmować uchwały, jeżeli liczba reprezentowanych na sesji państw jest mniejsza od połowy, ale równa lub większa od jednej trzeciej państw - Członków Zgromadzenia: jednakże uchwały Zgromadzenia, z wyjątkiem uchwał dotyczących kwestii proceduralnych, stają się wykonalne dopiero po dopełnieniu podanych niżej warunków. Biuro Międzynarodowe podaje wspomniane uchwały do wiadomości państw-członków Zgromadzenia, które nie były reprezentowane, wzywając je do oddania swego głosu na piśmie lub oznajmienia wstrzymania się od głosu w terminie trzech miesięcy od daty tego powiadomienia. Jeżeli z upływem tego terminu liczba państw, które oddały w ten sposób swój głos lub wstrzymały się od głosu, jest co najmniej równa liczbie państw, których brakowało do osiągnięcia quorum na danej sesji, wymienione uchwały nabierają mocy, jeśli równocześnie zostanie osiągnięta wymagana większość.
- d) Z zastrzeżeniem postanowień art. 13.2, uchwały Zgromadzenia są podejmowane większością dwóch trzecich oddanych głosów.
- e) Wstrzymanie się od głosu nie jest uważane za oddanie głosu.
- f) Jeden delegat może reprezentować tylko jedno państwo i może głosować tylko w imieniu tego państwa.
- g) Państwa Związku Szczególnego nie będące członkami Zgromadzenia są dopuszczone do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

4.

- a) Zgromadzenie zbiera się raz na dwa lata na sesję zwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny, w tym samym czasie i w tym samym miejscu, co Zgromadzenie Ogólne Organizacji, poza wyjątkowymi wypadkami.
- b) Zgromadzenie zbiera się na sesję nadzwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny na wniosek jednej czwartej państw-członków Zgromadzenia.
- c) Porządek dzienny każdej sesji przygotowuje Dyrektor Generalny.

5. Zgromadzenie uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 11.

Biuro Międzynarodowe

1.

- a) Zadania odnoszące się rejestracji międzynarodowej oraz inne zadania administracyjne przypadające Związkowi Szczególnemu wykonuje Biuro Międzynarodowe.

b) W szczególności Biuro Międzynarodowe przygotowuje posiedzenia i wykonuje czynności sekretariatu Zgromadzenia oraz Komitetów ekspertów i grup roboczych, które Zgromadzenie może utworzyć.

c) Dyrektor Generalny jest najwyższym funkcjonariuszem Związku Szczególnego i Związek ten reprezentuje.

2. Dyrektor Generalny i każdy wyznaczony przez niego członek personelu biorą udział, bez prawa głosowania, we wszystkich posiedzeniach Zgromadzenia oraz każdego komitetu ekspertów lub grupy roboczej, które Zgromadzenie może utworzyć. Dyrektor Generalny lub wyznaczony przez niego członek personelu jest z urzędu sekretarzem tych organów.

3.

a) Biuro Międzynarodowe, zgodnie z wytycznymi Zgromadzenia, przygotowuje konferencje rewizyjne dla zmiany postanowień porozumienia, innych niż artykuły od 10 do 13.

b) Biuro Międzynarodowe może zasięgać opinii organizacji międzyrządowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych w sprawie przygotowania konferencji rewizyjnych.

c) Dyrektor Generalny i wyznaczone przez niego osoby biorą udział bez prawa głosowania w obradach tych konferencji.

4. Biuro Międzynarodowe wykonuje wszelkie inne przydzielone mu zadania.

Artykuł 12.

Finanse

1.

a) Związek Szczególny ma budżet.

b) Budżet Związku Szczególnego obejmuje własne dochody i wydatki Związku Szczególnego, jego składkę do budżetu wspólnych wydatków Związków oraz, stosownie do okoliczności, kwotę oddaną do dyspozycji budżetu Konferencji Organizacji.

c) Za wspólne wydatki Związków uważa się te wydatki, które nie są nałożone wyłącznie na Związek Szczególny, ale również na jeden lub kilka innych związków administrowanych przez Organizację. Udział Związku Szczególnego w tych wspólnych wydatkach jest proporcjonalny do znaczenia, jakie przedstawiają dla niego te wydatki.

2. Budżet Związku Szczególnego jest ustalany z uwzględnieniem wymogów koordynacji z budżetami innych Związków administrowanych przez Organizację.

3. Budżet Związku Szczególnego jest finansowany z następujących źródeł:

i) opłat i taks dotyczących rejestracji międzynarodowej oraz innych taks i kwot należnych za usługi świadczone przez Biuro Międzynarodowe z tytułu Związku Szczególnego;

ii) dochodu ze sprzedaży wydawnictw Biura Międzynarodowego dotyczących Związku Szczególnego oraz praw związanych z tymi wydawnictwami;

iii) darowizn, zapisów i dotacji;

iv) czynszów, odsetek i różnych innych dochodów.

4.

a) Wysokość opłat wymienionych w art. 8.2 i innych taks dotyczących rejestracji międzynarodowej ustala Zgromadzenie w oparciu o propozycje Dyrektora Generalnego.

b) Wysokość tę ustala się w taki sposób, aby dochody Związku Szczególnego, pochodzące z opłat innych niż opłaty dodatkowe i opłaty uzupełniające wymienione w art. 8.2 b) i c), z taksy i innych źródeł dochodów, umożliwiły co najmniej pokrycie wydatków Biura Międzynarodowego dotyczących Związku Szczególnego.

c) W przypadku gdy budżet nie został uchwalony przed początkiem nowego okresu finansowego, stosuje się budżet z roku poprzedniego według zasad przewidzianych w regulaminie finansowym.

5. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 4a) wysokość taks i kwot ustalonych za inne usługi świadczone przez Biuro Międzynarodowe z tytułu Związku Szczególnego ustala Dyrektor Generalny, który składa w tej sprawie sprawozdanie Zgromadzeniu.

6.

- a) Związek Szczególny posiada fundusz obrotowy, utworzony przez jednorazową wpłatę dokonaną przez każdy kraj Związku Szczególnego. Jeżeli fundusz ten okaże się niewystarczający, Zgromadzenie podejmuje uchwałę o jego powiększeniu.
- b) Wysokość początkowej wpłaty każdego państwa na wymieniony fundusz lub udział tego państwa w powiększeniu funduszu są proporcjonalne do składki tego państwa jako członka Związku Paryskiego do spraw ochrony własności przemysłowej do budżetu wspomnianego Związku za rok, w którym fundusz został uchwalony lub uchwalone zostało jego powiększenie.
- c) Proporcje i sposoby dokonywania wpłaty uchwała Zgromadzenie na wniosek Dyrektora Generalnego i po zasięgnięciu opinii Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.
- d) Dopóki Zgromadzenie zezwala na używanie funduszu rezerw Związku Szczególnego jako funduszu obrotowego, Zgromadzenie może zawiesić stosowanie postanowień lit. a), b) i c).

7.

- a) Umowa w sprawie siedziby zawarta z państwem, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, powinna przewidzieć, że jeżeli fundusz obrotowy będzie niewystarczający, państwo to udzieli zaliczek. Wysokość zaliczek oraz warunki, na których są one udzielane, stanowią w każdym wypadku przedmiot odrębnych umów między danym krajem a Organizacją.
- b) Państwo, o którym mowa pod literą a), i Organizacja mają prawo wypowiedzieć w drodze pisemnej notyfikacji zobowiązanie do udzielania zaliczek. Wypowiedzenie nabiera mocy trzy lata po końcu roku, w którym zostało notyfikowane.

8. Sprawdzenie rachunków jest dokonywane zgodnie z zasadami przewidzianymi w regulaminie finansowym przez jedno lub kilka państw Związku Szczególnego albo kontrolerów spoza państw członkowskich Związku Szczególnego, wyznaczonych za ich zgodą przez Zgromadzenie.

Artykuł 13.

Zmiana artykułów od 10 do 13

1. Propozycje zmiany artykułów 10, 11, 12 i niniejszego artykułu mogą być przedłożone przez każde państwo będące członkiem Zgromadzenia lub przez Dyrektora Generalnego. Ten ostatni podaje te propozycje do wiadomości państw-członków Zgromadzenia przynajmniej sześć miesięcy przed przedłożeniem ich Zgromadzeniu do rozpatrzenia.
2. Wszelkie zmiany artykułów, o których mowa w ust. 1, uchwała Zgromadzenie. Uchwalenie zmiany wymaga trzech czwartych oddanych głosów; jednakże każda zmiana art. 10 i niniejszego ustępu wymaga czterech piątych oddanych głosów.
3. Każda zmiana artykułów, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od otrzymania przez Dyrektora Generalnego pisemnych notyfikacji o jej przyjęciu, dokonanych zgodnie z odpowiednimi krajowymi zasadami konstytucyjnymi przez trzy czwarte państw, które były członkami Zgromadzenia w chwili uchwalenia zmiany. Każda tak przyjęta zmiana wspomnianych artykułów wiąże wszystkie państwa będące członkami Zgromadzenia w chwili wejścia w życie tej zmiany albo te, które później staną się jego członkami.

Artykuł 14.

Ratyfikacja i przystąpienie - Wejście w życie - Przystąpienie do aktów wcześniejszych - Odesłanie do art. 24 Konwencji paryskiej (zakres terytorialny)

1. Każde państwo Związku Szczególnego, które podpisało niniejszy akt, może go ratyfikować, a jeżeli go nie podpisało, może do niego przystąpić.
- 2.

- a) Każde państwo nie należące do Związku Szczególnego, będące stroną Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, może przystąpić do niniejszego aktu i stać się przez to członkiem Związku Szczególnego.
- b) Gdy Biuro Międzynarodowe zostanie powiadomione, że takie państwo przystąpiło do niniejszego aktu, kieruje ono do organu tego państwa, zgodnie z art. 3, zbiorową notyfikację znaków, które w tym czasie korzystają z ochrony międzynarodowej.
- c) Notyfikacja ta zapewnia sama przez się wymienionym znakom dobrodziejstwo poprzednich postanowień na terytorium wymienionego kraju i rozpoczyna bieg terminu jednego roku, w ciągu którego zainteresowany organ krajowy może złożyć oświadczenie przewidziane w art. 5.
- d) Jednakże takie państwo, przystępując do niniejszego aktu, może oświadczyć, że - z wyjątkiem spraw dotyczących znaków międzynarodowych, stanowiących już uprzednio w tym państwie przedmiot identycznej rejestracji krajowej pozostającej jeszcze w mocy, które na wniosek zainteresowanych uznaje się natychmiast - stosowanie niniejszego aktu jest ograniczone do znaków zarejestrowanych od dnia, w którym to przystąpienie staje się skuteczne.
- e) Oświadczenie to zwalnia Biuro Międzynarodowe od dokonania wyżej wspomnianej notyfikacji zbiorowej. Ogranicza się ono do notyfikowania znaków, co do których otrzyma, w okresie jednego roku od przystąpienia nowego państwa, wniosek z koniecznymi szczegółami w sprawie skorzystania z dobrodziejstwa wyjątku przewidzianego pod literą d).
- f) Biuro Międzynarodowe nie dokonuje notyfikacji zbiorowej państwom, które przystępując do niniejszego aktu oświadczą o korzystaniu z uprawnienia przewidzianego w art. 3bis. Państwa te mogą jednocześnie oświadczyć, że stosowanie tego aktu jest ograniczone do znaków, które są zarejestrowane od dnia, w którym ich przystąpienie staje się skuteczne; ograniczenie to nie dotyczy jednak znaków międzynarodowych stanowiących już uprzednio w tych państwach przedmiot takiej samej rejestracji krajowej, które mogą być podstawą wniosków o rozszerzenie ochrony, złożonych i notyfikowanych zgodnie z art. 3ter i 8.2.c).
- g) Rejestracje znaków, które były przedmiotem jednej z notyfikacji przewidzianych w tym ustępie, uważa się za zastępujące rejestracje dokonane bezpośrednio w nowym Umawiającym się Państwie przed datą wejścia w życie jego przystąpienia.

3. Dokumenty ratyfikacyjne i dokumenty przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu.

4.

a) W stosunku do pierwszych pięciu państw, które złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia, niniejszy akt wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od złożenia piątego z tych dokumentów.

b) W stosunku do każdego innego państwa niniejszy akt wchodzi w życie z upływem trzech miesięcy od daty, w której jego ratyfikacja lub jego przystąpienie zostało notyfikowane przez Dyrektora Generalnego, chyba że w dokumencie ratyfikacyjnym lub dokumencie przystąpienia została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku niniejszy akt wchodzi w życie w stosunku do tego państwa z datą w ten sposób wskazaną.

5. Ratyfikacja lub przystąpienie powoduje automatycznie przyjęcie wszystkich klauzul i dopuszczenie do wszystkich korzyści określonych w niniejszym akcie.

6. Po wejściu w życie niniejszego aktu państwo może przystąpić do Aktu nicejskiego z dnia 15 czerwca 1957 r. tylko łącznie z ratyfikacją niniejszego aktu lub przystąpieniem do niego. Przystąpienie do aktów wcześniejszych niż Akt nicejski nie jest dopuszczalne, nawet łącznie z ratyfikacją niniejszego aktu lub przystąpieniem do niego.

7. Do niniejszego porozumienia stosuje się postanowienia art. 24 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.

Artykuł 15.

Wypowiedzenie

1. Niniejsze porozumienie pozostaje w mocy na czas nieokreślony.

2. Każde państwo może wypowiedzieć niniejszy akt w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego. Wypowiedzenie to powoduje również wypowiedzenie wszystkich aktów wcześniejszych i jest skuteczne jedynie w stosunku do tego państwa, które tego dokonało, zaś w stosunku do pozostałych państw Związku Szczególnego porozumienie pozostaje w mocy.
3. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie jednego roku od dnia, w którym Dyrektor Generalny otrzymał notyfikację.
4. Prawo do wypowiedzenia przewidziane w niniejszym artykule nie może być wykorzystane przez żadne państwo przed upływem terminu pięciu lat od daty, z którą stał się on członkiem Związku Szczególnego.
5. Znaki międzynarodowe, zarejestrowane przed datą, z którą wypowiedzenie staje się skuteczne i nie pozbawione ochrony w okresie jednego roku przewidzianego w art. 5, korzystają nadal w okresie międzynarodowej ochrony z takiej samej ochrony, jak gdyby zostały zgłoszone bezpośrednio w wypowiadającym państwie.

Artykuł 16.

Zastosowanie aktów wcześniejszych

1.
 - a) Niniejszy akt zastępuje w stosunkach między państwami Związku Szczególnego, w których imieniu został on ratyfikowany lub które do niego przystąpiły, od dnia, z którym wchodzi on w stosunku do nich w życie, Porozumienie madryckie z 1891 r. w jego tekstach wcześniejszych od niniejszego aktu.
 - b) Jednakże każde państwo Związku Szczególnego, które ratyfikowało niniejszy akt lub do niego przystąpiło, związane jest tekstami wcześniejszymi, których uprzednio nie wypowiedziało na podstawie art. 12.4) Aktu nicejskiego z dnia 15 czerwca 1957 r. w swoich stosunkach z państwami, które nie ratyfikowały niniejszego aktu lub do niego nie przystąpiły.
2. Państwa nie należące do Związku Szczególnego, które stają się stronami niniejszego aktu, stosują go do rejestracji międzynarodowych dokonanych w Biurze Międzynarodowym za pośrednictwem organu krajowego każdego państwa Związku Szczególnego, który nie jest stroną niniejszego aktu, jeśli rejestracje te odpowiadają, odnośnie do wymienionych państw, warunkom ustalonym w niniejszym akcie. Odnośnie do rejestracji międzynarodowych, dokonanych w Biurze Międzynarodowym za pośrednictwem organów krajowych wymienionych państw nie należących do Związku Szczególnego, które stają się stronami niniejszego aktu, państwa te dopuszczają, aby wymienione wyżej państwo wymagało dopełnienia warunków określonych w najpóźniejszym akcie, którego jest on stroną.

Artykuł 17.

Podpis, język, obowiązki depozytariusza

1.
 - a) Niniejszy akt jest podpisany w jednym egzemplarzu w języku francuskim i złożony na przechowanie rządowi Szwecji.
 - b) Dyrektor Generalny, po konsultacji z zainteresowanymi rządami, sporządza teksty urzędowe w innych językach, które może wskazać Zgromadzenie.
2. Niniejszy akt pozostaje otwarty do podpisania w Sztokholmie do dnia 13 stycznia 1968 r.
3. Dyrektor Generalny przekaże po dwie należycie uwierzytelnione przez rząd Szwecji kopie podpisanego tekstu niniejszego aktu rządowi wszystkich państw Związku Szczególnego oraz, na wniosek, rządowi każdego innego państwa.
4. Dyrektor Generalny dokona rejestracji niniejszego aktu w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych.
5. Dyrektor Generalny notyfikuje rządowi wszystkich państw Związku Szczególnego złożenie podpisów, dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia, a także oświadczenia zawarte w tych dokumentach, wejście w życie poszczególnych postanowień niniejszego aktu,

notyfikacje wypowiedzenia oraz notyfikacje dokonane zgodnie z artykułami 3bis, 9quater, 13, 14.7 i 15.2.

Artykuł 18.

Postanowienia przejściowe

1. Do czasu objęcia funkcji przez pierwszego Dyrektora Generalnego wzmianki w niniejszym akcie dotyczące Biura Międzynarodowego Organizacji lub Dyrektora Generalnego uważa się za dotyczące odpowiednio Biura Związku utworzonego Konwencją paryską o ochronie własności przemysłowej, lub jego Dyrektora.

2. Państwa Związku Szczególnego, które nie ratyfikowały niniejszego aktu lub nie przystąpiły do niego, mogą w ciągu pięciu lat od wejścia w życie Konwencji o ustanowieniu Organizacji korzystać, jeżeli tego pragną, z praw przewidzianych art. 10 do 13 niniejszego aktu, jakby były związane tymi artykułami. Każde państwo, które pragnie korzystać z wymienionych praw, składa w tym celu u Dyrektora Generalnego pisemną notyfikację, która nabiera mocy z datą jej otrzymania. Państwa takie uważane są za członków Zgromadzenia aż do upływu wymienionego okresu.

Po zaznajomieniu się z powyższym porozumieniem oświadczam, że:

- zostało ono uznane za słuszne zarówno w całości jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do powyższego porozumienia, oświadczając na podstawie artykułu 3bis ustęp 1, że ochrona wynikająca z rejestracji międzynarodowej rozciąga się na Rzeczpospolitą Polską tylko wówczas, gdy uprawniony do znaku wyraźnie tego żąda, oraz w oparciu o artykuł 14 ustęp 2 litery d) i f), że stosowanie wyżej wymienionego porozumienia będzie ograniczone do znaków, które zostały zarejestrowane poczynając od dnia, w którym przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej stanie się skuteczne,
- będzie ono niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.
Dano w Warszawie dnia 17 listopada 1990 r.

L. S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: W. Jaruzelski
Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Makarczyk